

"עברי ועבר בניארי"

סיפורה של השליחות
לארץ הקודש

מזכרת

מהתנועות שלוחי כ"ק אדמו"ר
לארץ הקודש בשנים תשל"ו-ז-ח

לרגל מלאות
יובל שנים לשליחות
תשל"ו – תשפ"ו

"ענף" וענף צדארי"

סיפורה של השליחות
לארץ הקודש

עזכרת
מהתועדות שלוחי כ"ק אדמו"ר
לארץ הקודש
בשנים תשל"ו-ז-ח

לרגל עלאות
יובל שנים לשליחות
תשל"ו – תשפ"ו

יו"ל ע"י
איגוד השלוחים לארץ הקודש
י"א שבט
שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ויש לבריאה

פתח דבר

השליחות לארץ הקודש

לנגד עינינו עומד חי ומוחשי המחזה, כאשר זכינו בזכות הנפלאה שכ"ק אדמו"ר, לאחר שבחר בנו להימנות על צבא השלוחים, ליווה אותנו והעניק לכל אחד מאיתנו כרך "לקוטי שיחות". חלוקת ספר מתורתו של הרבי – "אנא נפשי כתבית יהבית" – הינה אירוע נדיר כשלעצמו, ויש בה כדי להעיד על היחס המיוחד והכוחות המיוחדים שהשקיע הרבי בשליחות זו.

כיום אנו כבר רואים את הפירות ופרי פירות של נתינת הכח שהשקיע הרבי בשליחות מופלאה ונדירה זו, ואשר התבטא עליה, כמפורסם, "עלי ועל צווארי".

הימים האלה נזכרים ונעשים. דבר ברור הוא אשר בימים אלו, במלאת חמישים שנה לנסיעת הקבוצה הראשונה, ועם הכניסה לשנת החמישים מעת הכרזת כ"ק אדמו"ר על נסיעת הקבוצה השניה – מתחדשים הכוחות ביתר שאת וביתר עז, וכ"ק אדמו"ר מוסיף ופועל למען הצלחת כל אחד מהשלוחים ובני משפחותיהם שיחיו, הן בעניניהם הפרטיים והן במילוי השליחות, עד להשלמת השליחות המרכזית, קבלת פני משיח צדקנו.

נתכנסו ביום זכאי זה על מנת להתעורר בחיות מחודשת בעניני השליחות, ולמטרה זו הבאנו בזאת בקיצור את סדר השתלשלות האירועים שבראשית ימי השליחות. הדברים מבוססים בעיקר על הספר "סיפורה של שליחות" (בעריכת הרב מרדכי מנשה שי' לאופר), ראה שם ביתר הרחבה.

לחביבותא דמילתא הוספנו צילומים מכת"ק בקשר עם השליחות.

ונסיים בלשון כ"ק אדמו"ר במכתבו אלינו מיום ראש חודש שבט
תשל"ט:

וברכות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – אשר עומדים אנו
בראש חודש האחד עשר, שהעשירי בו קודש הוא – קיימות
לעד ופועלות פעולתן. ובודאי עומדים כאו"א וכולם יחד הכן
לקבל הברכות ולקלוט אותן, ובאופן דגרות להאיר ושופח על
מנת להטפח ופירות ופירי-פירות עד סוף העולם, ההעלם
וההסתר, ובמיוחד באה"ק ת"ו – ארץ אשר תמיד עיני ה"א
בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

איגוד השלוחים

י"א שבט תשפ"ו
כפר סבא, ארץ הקודש ת"ו

דברי ימי השליחות

הבשורה

המוני החסידים שנהרו להתוועדות י"ט כסלו תשל"ו עם כ"ק אדמו"ר, לא ידעו על הבשורה יוצאת הדופן שתשמע מפי הקודש, אשר עבור חלק מהם תשפיע על עתידם באופן אישי.

היה זה לקראת סיום ההתוועדות, לאחר שניגנו את ניגונו של אדמו"ר הזקן בעל הגאולה. אז החל הרבי לדבר על הקשר של רבותינו נשיאנו עם ארץ הקודש, והמשיך והודיע כי במהלך התקופה הקרובה תסענה שתי קבוצות לארץ הקודש – לירושלים ולצפת – שם יעסקו בתורה ומצוות, כולל במצוות התלויות בארץ, מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך מנוחה אמיתית.

הרבי קרא למעוניינים בכך להירשם במזכירות.

בימים הבאים התבהרו עוד אי אלו פרטים סביב השליחות המיוחדת, גם באמצעות המזכירות, ובעיקר בשיחת שבת זאת חנוכה, בה שב הרבי לעסוק בנושא. בין הדברים אמר הרבי כי אין הכוונה שיבואו לשם, יאמרו "חזו דאתאי", ומיד ישובו ויקבלו על כך מדליה...; הכוונה היא שיסעו וישהו שם שנה שלימה, ומה טוב שנתיים, ולאחר מכן יוחלט האם להשתקע שם. בינתיים, ודאי כבר יבוא המשיח. על הנוסעים ללמוד שם בהתמדה ושקידה, הן נגלה והן חסידות, ובשעות הפנאי לעסוק בהפצת היהדות בכלל ובהפצת המעיינות בפרט. שוב ציין הרבי שבכך נכלל כמובן גם קיום המצוות התלויות בארץ.

בימים הבאים נמסרו ההודעות לאברכים ולבחורים שנבחרו להשתתף בקבוצות המיוחדות.

בד בבד עם פרסום שמות הזוכים, נמסר להם כי את ההכנות לנסיעה עליהם לסיים במשך כחודש ימים, ונסיעתם תהיה מיד לאחר י' שבט.

הפרידה

בשבת שלפני הנסיעה, שבת פרשת בא ח' שבט, ערך הרבי התוועדות, ובמהלכה הורה לשלוחים לומר לחיים. הרבי מזג לחיים לראש ישיבת תומכי תמימים הגאון הרב מרדכי מענטליק ז"ל, שנבחר להתלוות אל השלוחים ולסייע להם בימים הראשונים בהסתדרותם בארץ הקודש, ולאחר מכן לכל השלוחים. לסיום העניק הרבי את הבקבוק לרב מענטליק ואיחל שהשליחות תהיה בהצלחה רבה ומופלגה, לשם לתהילה ולתפארת, ונתן אף מהמזונות לרב מענטליק.

הפרידה הגדולה התקיימה בהתוועדות י' שבט, ערב הנסיעה. הרבי ציין בדבריו כי שולחים מכאן "עדה קדושה" לירושלים ו"עדה קדושה" לצפת, כדי לחזק הן את המצב הרוחני והן את המצב הגשמי שם.

כדרכו בקודש בהתוועדויות של ימי הלולא, ערך הרבי סיום מסכת. הפעם בחר הרבי לסיים את מסכת כתובות, העוסקת בסיומה בחביבות העליה לארץ הקודש.

בהמשך הדברים התייחס הרבי לכך שבשליחות משתתפים הן אנשים והן נשים, הן גדולים והן קטנים.

למחרת, ביום שלישי י"א שבט, הגיע הרגע הגדול בו יצאו המשפחות והבחורים שנבחרו – אל השליחות המיוחדת.

קהל גדול הגיע לתפילת מנחה, שהתקיימה בזאל הגדול.

לאחר התפילה נכנסו הרב מענטליק ורעייתו אל הקודש פנימה. לאחר כ-10 דק' יצאה הרבנית מענטליק, לאחר שזכתה לקבל מהרבי תניא וכסף לצדקה. לאחר מכן נכנס הרב חדקוב, ראש מזכירות כ"ק אדמו"ר, לחדרו הקודש של הרבי.

השלוחים כבר עמדו מוכנים בגן עדן התחתון, ממתינים לברכת "צאתכם לשלום" אישית מהמשלח, עד שיצאו מן החדר הרב חדקוב

והרב מענטליק. זמן קצר לאחר מכן פתח הרבי את הדלת ונעמד בפתח החדר ליד שולחן. השלוחים עברו לפני הרבי – תחילה עברו האברכים הנשואים עם משפחותיהם, ולאחר מכן הבחורים. לכל אחד מהגברים (האברכים והבחורים) העניק הרבי לקוטי שיחות כך יא (שנדפס זה עתה ואף לא נכרך עדיין בשלימות), הליקוט שיצא לשבת זו, פרשת בשלח, שטרות כסף לצדקה, וסכום כסף נוסף כהשתתפות בבנין הארץ. הנשים קיבלו כל אחת סידור, תניא וכסף לצדקה; והילדים קיבלו סידור כשבתוכו כסף לצדקה.

לאחר סיום המעמד יצא הרבי אל פתח 770 ללוות בעצמו את השלוחים. מיד לאחר מכן נכנס לתפילת ערבית, אח"כ נסע לביתו, ובהמשך הלילה קיבל אנשים ליחידות.

בשדה התעופה

מאות אנשים הגיעו לשדה התעופה ללוות את השלוחים. במקום התקיימו ריקודים סוערים, כאשר השלוחים נישאים על כתפי הרוקדים. הרב מענטליק נשא דברים בפני הקהל, וכן נציג הסוכנות, נציג הקונסוליה, הר' שלום דוכמן מהשלוחים לירושלים, הר' שמואל גרייזמן מהשלוחים לצפת, והר' דוד רסקין יו"ר צעירי אגודת חב"ד. במטוס, וכן בחניית הביניים בלונדון, עסקו השלוחים במבצעי הקודש.

קבלת פנים

ההתרגשות שאחזה באנ"ש תושבי ארץ הקודש למשמע הבשורה על השליחות המיוחדת, הגיעה לשיאה עת הגיעו השלוחים סוף סוף לאדמת ארץ הקודש. קהל עצום, בראשם רבני חב"ד ועסקני חב"ד, הגיע ביום רביעי לשדה התעופה לקבל את פניהם, כהוראת הרבי לקבלם ב"שטרעם". והנה נראו השלוחים בצאתם. הראשון נושא ספר תורה בידיו, אחריו יוצא הרב מענטליק, ואחריו כל הקבוצה. כאמור, הרב

מענטליק התלווה אל השלוחים בהוראת הרבי, ושהה עמם בארץ הקודש כמעט שבועיים.

בשדה התעופה השמיע הרב מענטליק דברים קצרים:

"הרבי שיגר "עדה קדושה", "שלוחו של אדם כמותו", לירושלים, ו"עדה קדושה", "שלוחו של אדם כמותו", לצפת, כדי לבנות את הארץ, ארץ ישראל, בגשמיות וברוחניות. בגשמיות ע"י מגוריהם שם, וברוחניות ע"י לימוד התורה והתעסקות במבצעים, הפצת היהדות. כאשר אתם תהיו מרוצים מהם והם יהיו מרוצים מכם, ישלחו נוספים".

"דרשה" קצרה זו חזרה על עצמה, מפיו של הרב מענטליק, בביקוריו במקומות שונים בארץ הקודש בימים הבאים.

יצויין כי יחד עם השלוחים שלח הרבי "טנק" לארץ הקודש. הטנק עשה את דרכו, כמובן, באניה.

מן הכח אל הפועל

משדה התעופה נסעה כל אחת מהקבוצות ליעדה, קבוצה אחת לירושלים עיה"ק וקבוצה אחת לצפת עיה"ק. במקביל לקבלות הפנים שנערכו לכבודם בימים הראשונים, כפי שיפורט לקמן, החלו השלוחים מיד לעסוק במרץ במילוי שליחותם – לימוד הנגלה והחסידות בהתמדה, קיום המצוות, הפצת היהדות והפצת המעיינות.

בירושלים

השלוחים הגיעו לירושלים ופנו מיד לישיבת תורת אמת (ישיבת תורת אמת נוסדה ע"י כ"ק אדמו"ר נ"ע בשנת תער"ב, ששלח במיוחד לשם כך את המשפיע הר' שלמה זלמן הבלין ושבעה תלמידים. הישיבה התקיימה אז בחברון, אולם כשפרצה מלחמת העולם הראשונה הוכרחו המשפיע והתלמידים לשוב לליובאוויטש. זמן קצר לפני ההסתלקות הביע אדנ"ע את רצונו כי הרש"ז הבלין ישוב להמשיך עבודתו בהנהגת ישיבת תורת אמת. מפני סיבות נפתחה הישיבה בשלב זה בירושלים, שם היא עומדת עד עצם היום הזה).

בהמשך נסעו לעיר העתיקה, שם התפללו תפילת ערבית, והרב מענטליק חזר דא"ח וחילק מהמזונות והיין שקיבל מכ"ק אדמו"ר בשבת הקודמת לנסיעה.

בשבת בבוקר התפזרו השלוחים בבתי הכנסת שבעיר, שם חזרו על שיחות כ"ק אדמו"ר והתוועדו עם אנ"ש.

בצפת

חברי הקבוצה השניה שמו פעמיהם אל עיר הקודש שבגליל, צפת. שם ערכו באותו ערב התוועדות בבית הכנסת "צמח צדק" שבעיר העתיקה. באופן זמני השתכנו השלוחים באחד מבתי המלון שבעיר, ושם החלו לעסוק במבצעי המצוות עם באי בית המלון. גם בצפת התקיימה בשבת התוועדות עם השלוחים, שחזרו בפני הקהל משיחות כ"ק אדמו"ר.

קבלת פנים אצל נבכרי ציבור

ביום שלישי י"ח שבט, ביקרו כל השלוחים – בני שתי הקבוצות – אצל ראש הממשלה מר יצחק רבין בבנין ה"כנסת".

הרב מענטליק מסר לידי ראש הממשלה המחאה שיועדה עבורו ע"י הרבי לבנין הארץ, והוסיף בשם הרבי, כי הדברים שנאמרו לו ביחידות בניסן תשל"ב אודות "עם לבדד ישכון" – הינם בתוקף גדול עוד יותר בתקופה זו. את דברי הרבי מסר הרב מענטליק בעמידה, למרות שהוצע לו לשבת.

ראש הממשלה איחל לשלוחים הצלחה במילוי שליחותם.

התחנה הבאה היתה אצל מר אפרים קציר, שכיהן אז בתפקיד פרזידנט (במכתבו אליו מתאר אותו הרבי "נבחר מעם רב לנשיא ומורם דורש טוב לעמו בעל מדות ורב פעלים וכו'"). גם מר קציר איחל לשלוחים הצלחה, ועמד בדבריו על הערכתו הרבה לחסידי חב"ד.

(תיאור הנעשה בשתי פגישות אלו ביתר פירוט – בדו"ח של הרב מענטליק שנדפס בספר מקדש מלך ח"ב ע' 475 ואילך).

גם בעיריות של צפת ושל ירושלים זכו לקבל את פני השלוחים – הקבוצה בצפת התקבלה לפגישה מיוחדת ביום ששי, כ"א שבט, אצל ראש העיר וחברי מועצת העיר צפת. ראש העיר הודה לכ"ק אדמו"ר על דאגתו לצפת בשגררו את חסידיו אליה, הביע את משאלת לבו שהעיר תשוב להיות מרכז לחסידי חב"ד, ואיחל לשלוחים הצלחה במשימתם. חברי הקבוצה שנשלחה לירושלים ביקרו בעיריית ירושלים ביום ראשון, כ"ג שבט.

קבלת הפנים המרכזית

אירוע קבלת הפנים המרכזי התקיים בערבו של יום שני, אור לכ"ה שבט, ב"בניני האומה" בירושלים. הכנס נמשך כארבע שעות, במהלכן נשאו דברים הרב מענטליק ונציגי השלוחים, סגן ראש העיר ירושלים, רבנים ועסקנים.

הקבוצה השניה

בנאומו הקצר של הרב מענטליק, שהושמע מספר פעמים בימי השליחות הראשונים, נאמר כי אם תהיה שביעות רצון ממה ששלוחים אלה יעשו, וכן השלוחים עצמם יהיו שבעי רצון – תבאנה אי"ה קבוצות נוספות.

האם אכן היתה שביעות רצון מהשלוחים? מדברי הרבי בשנה הבאה, נמצאנו למדים כי אכן כך..

בהתוועדות הגדולה של מוצאי שבת פרשת בא, י' שבט תשל"ז, שב הרבי והזכיר את השלוחים, ואז אף הודיע לראשונה על הקבוצה השניה שעתידה להצטרף אל השלוחים בצפת. להלן קוטב הדברים:

"ידוע מאמר רבותינו נשיאינו, שכאשר יהודי מקיים תורה ומצוות בד' אמותיו ובכל מקום שידו מגעת – הרי הוא עושה בכך את אותו מקום "ארץ ישראל". כל יהודי צריך ויכול לעשות בכל מקום "ארץ ישראל",

ע"י שמביא לכך שתורת ה' ומצוות ה' תהיינה באותו מקום בגלוי.
 "היות ורוצים להתקשר עוד יותר עם ארץ ישראל, יש לעשות פעולה
 גשמית שתחזק עוד יותר את הקשר עם ארץ ישראל, ועי"ז תהיינה גם
 הפעולות כאן ביתר שאת.

"מכיון שכתב רבנו הזקן שגאולתו היתה ע"י שחזיק את הישוב ואת
 כולל חב"ד באה"ק, וזכות זו היא שעמדה לנו להיגאל,

"וכפי שדובר בהתוועדות הקודמת של יו"ד שבט יסעו שלוחים מחו"ל
 דוקא לאה"ק, כדי לפעול באה"ק בעניני תומ"צ,

"לפיכך, נוסף לשלוחים אלו שנסעו אשתקד ופועלים שם בהצלחה
 רבה, יתווספו מהתוועדות זו לפחות חמשה שלוחים נוספים, שיסעו גם
 הם לחזק את הישוב בצפת עיה"ק, הישוב ממנו התפתח ענין פנימיות
 התורה".

שוב פנו רבים מאנ"ש למזכירות להירשם כמועמדים לשליחות, וכעבור
 מספר ימים התבשרו ששה מתוכם כי הם נבחרו. הפעם, זמן ההכנות
 שהוקצב היה אף קצר יותר מאשר בשנה שעברה – תאריך הנסיעה נקבע
 ליום שלישי כ"ז שבט.

גם קבוצה זו זכו להיכנס ולקבל את ברכת כ"ק אדמו"ר ביום הנסיעה,
 בגן עדן התחתון. הרבי אמר שהשלוחים שכבר נסעו "פתחו את הדרך"
 והכינו את כל הענינים, וא"כ לקבוצה זו יהי קל יותר; אלא שעליהם
 מוטל להוסיף עוד יותר בכל הכרוך בשליחות זו, ומתוך שמחה וטוב
 לבב, הן בנוגע לעצמם, הן בנוגע למוסדות, והן בנוגע לארץ הקודש
 בכללות.

הרבי המשיך וברך את השלוחים, ולאחר מכן חילק לשלוחים מאמר
 באתי לגני תשל"ז, לקוטי שיחות כרך יב, ספר המפתחות להמשך תער"ב
 ח"א, שטרות כסף לצדקה, וכן עבור ההוצאות עד הנסיעה. לשלוחות
 חילק, כבשנה שעברה, סידור, תניא וכסף. גם להורי השלוחים שנכחו
 במעמד נתן הרבי לכל אחד שני שטרות של דולר, ואמר: א' יישר כח פאָר
 אייער רשיון, און – הערן בשורות טובות.

הרבי חילק שטר של דולר כשליחות לצדקה לזכות השלוחים – לכל אחד משאר הנוכחים, ולאחר מכן יצא מפתח בנין 770 ללוות את השלוחים.

•

השלוחים נחתו בארץ הקודש למחרת, בכ"ח בשבט, ונסעו באותו יום למקום שליחותם – צפת. שבוע לאחר מכן נסעו לירושלים עיר הקודש, שם ביקרו בכותל המערבי, ונערכה לכבודם קבלת פנים.

בשבתות הראשונות לשהותם בארץ הקודש התפזרו השלוחים בין ריכוזי אנ"ש, וערכו בכל מקום התוועדות.

הקבוצה השלישית

ההודעה על הקבוצה השלישית באה אף היא בעיצומה של התוועדות י' שבט, וזאת בשנה הבאה – תשל"ח. כוונת נסיעתם – ציין הרבי – היא בעיקר לחזק את לימוד התורה וקיום המצוות בהידור בארץ הקודש; ויחד עם זאת – לעודד ולתת כח ותחושת בטחון לבני ישראל הנמצאים שם, שידעו הנמצאים שם כי "גדול הוא הרועה" השומר את ה"כבשה אחת" הנמצאת "בין שבעים זאבים". לא זו בלבד שלא יוכלו הללו לפגוע בישראל, אלא גם הם עצמם.

הפעם, כמו בתשל"ו, השלוחים נשלחו לשני המוקדים – חלקם לירושלים וחלקם לצפת.

ושוב, בפעם השלישית, המעוניינים לזכות בזכות המיוחדת התבקשו להירשם במזכירות, ומתוכם התבשרו מספר בחורים כי נבחרו לשליחות בירושלים, ומספר אברכים לשליחות בצפת.

זמן הנסיעה נקבע ליום רביעי, שושן פורים קטן. באותו זמן ביקר בבית חיינו המשפיע בכפר חב"ד, הר' מנחם מענדל פוטערפאס ז"ל, והוא התבקש ע"י הרבי לסדר את נסיעתו חזרה יחד עם השלוחים.

הפרידה מהשלוחים הפעם היתה באירוע יוצא דופן – התוועדות בשעת צהרים! יום טרם הנסיעה, ביום שלישי שהוכפל בו כי טוב, פורים קטן, בשעת צהרים (לאחר תפילת מנחה) נכנס הרבי להתוועדות. הרבי אמר

מאמר חסידות, ודיבר על עניני השליחות. בין הדברים אמר הרבי, כי על ידי נסיעתם של השלוחים לשם הרי זה כאילו שכל אחד (מהמשלחים והמשלחות) נוסעים בעצמם לשם, מתיישבים שם ומעודדים ומחזקים את בני ישראל הנמצאים כבר באה"ק, שירבו עוד יותר ויגדילו ויאדירו את הענין של הפצת התורה, הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה.

הרבי נתן לכל אחד מהשלוחים, וכן להרמ"מ פוטערפאס, מעטפה המכילה: קונטרס אהבת ישראל חתום בסופו בחתימת ידו הקדושה, קונטרס מאמר "ואלה המשפטים", קונטרס פורים – מאמר "וקבל היהודים" תרפ"ז, השיחה שאמר לשלוחים שנסעו לצפת בשנה שעברה, ושטרות כסף.

אח"כ נכנסו הנשים והילדים ונגשו אל כ"ק אדמו"ר. הרבי נתן לכל אחת סידור, תניא, קונטרס אהבת ישראל, השיחה שאמר לשלוחים שנסעו לצפת בשנה שעברה, מכתבו באנגלית לכנס נשי חב"ד, וסכום כסף לצדקה, בנוסף נתן הרבי לכל אשה שני דולר עבור ההורים, כתודה על שהרשו לנסוע.

לכל אחד מילדי השלוחים: סידור, השיחה הנ"ל, ושטרות כסף.

אח"כ אמר: כאן המקום להודות להורי השלוחים והשלוחות הן על שחינוכם באופן שיוכלו להתנדב לשליחות, והן על כך שנתנו רשות לנסוע, ועל כן יתן לכאו"א שני שקלים – נוסף על מה שנתן לשלוחות עבור הוריהן. השלוחים נגשו שוב לקחת עבור הוריהם, והרבי נתן לכל שליח שני דולר עבור ההורים.

למחרת, ביום הנסיעה, נקראו השלוחים להגיע לגן עדן התחתון, על מנת לקבל מהרבי לקוטי שיחות כרך יג. למעמד זה הגיעו השלוחים בלבד, ללא הנשים והילדים.

הרבי ניצל הזדמנות זו להדגיש בפני השלוחים, כי במשך זמן השליחות עליהם להיות מובדלים מעניני "ארציות", ולעסוק בהפצת היהדות בכלל – בלימוד התורה, הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה, בקיום המצוות בהידור, ובמיוחד – לעסוק בהפצת המעיינות. בכך – המשיך הרבי – מתבטא ישוב ארץ ישראל באמיתיות ובפנימיות, ה"נשמה" של ארץ

ישראל, שעי"ז תתורספ הצלחה גם בשוב ארץ ישראל כפשוטו. בשונה מהקבוצות הקודמות, הנוסעים בשנת תשל"ח כבר הבינו מראש ששליחותם אינה לתקופה מוגבלת אלא עד ביאת משיח צדקנו.

המשך השליחות

בראש חודש שבט תשל"ט שלח הרבי מכתב מיוחד אל כל השלוחים משלוש הקבוצות, בו מורה ומדריך על המשך תפקידם.

"לאחרי התקופה שעברה מאז בוא השלוחים הראשונים, שהיא כשלושת שנות חזקה, התקוה חזקה אשר כל אחד ואחת מהם יתבוננו בעצמם ובהסביבה ובהאפשרויות והדרישות אשר מצאו באה"ק ת"ו, באיזה אופן יכולים לנצל הכשרונות שחוננו בהם והנתינת-כח והברכות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – להצלחה בהאמור במדה הכי מלאה. ואפילו אם עד עתה התעסקו במילוי השליחות בכללות, מבלי להכנס לתוכניות פרטיות לכל משפחה ולכאו"א במיוחד, הרי לאחרי תקופה האמורה כבר בא הזמן להשתדל ג"כ בנוגע לתכנית פרטית מסויימת ומפורטת של כל משפחה וכל או"א".

הרבי המשיך ופירט את התחומים ואת סדר העדיפויות להמשך הסתדרותם של השלוחים בארץ הקודש.

מאז התפזרו השלוחים לארכה ולרחבה של ארץ הקודש, לשמש בקודש ברבנות ובמוסדות חב"ד – איש איש במקומו ובדרכו. השלוחים זכו ליחס מיוחד מהרבי גם בשנים הבאות. הדבר בא לידי ביטוי בעיקר במכתב המיוחד ששלח הרבי מדי שנה לכינוס השלוחים, בו ביאר כל פרט מנוסח ההזמנה.

•

תפקיד חשוב ומשמעותי ממלאים השלוחים שי' יום יום, עד עצם היום הזה ועד ביאת גואל צדק, בהפצת היהדות והפצת המעיינות בארץ הקודש בכלל, ובחיזוק הלחלוחית החסידית בקרב אנ"ש בפרט.

לפנינו ידיעה שפורסמה אודות השלוחים והשליחות בשנת תשל"ו,
עם הגהות בכת"ק.

FOR IMMEDIATE RELEASE

LUBAVITCHER REBBE SENDS 22 YOUNG EMISSARIES TO ISRAEL

NEW YORK (LNS) - Twenty-two young Lubavitcher scholars left New York's Kennedy airport last night for an extended period of Torah study and communal activity in Israel.

The Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, whose world headquarters are in New York City, appointed these rabbinical students as his emissaries to bolster the morale of the Jews residing in Israel in these difficult times.

Eight of the students are married, and some have young children who are joining them in their mission. Upon arrival in Israel, eleven members of the group will study in the Old City of Jerusalem, and eleven will make their residence in the ancient city of Safed, in the northern Galilee.

In the Rebbe's public address on the tenth of Shevat, the Rebbe often alluded to the importance of this mission, saying that it is in keeping with a basic component of Chabad-Lubavitch ^{tradition} ~~philosophy to reach out and assist others both materially and spiritually.~~

In this regard, the young emissaries will spend a considerable amount of time visiting and reaching into other communities throughout Israel.

-more-

נכתב שהשליחות תואמת מרכיב בסיסי במסורת חב"ד-ליובאוויטש.

הרבי מחק את המלים:

philosophy to reach out and assist others both materially and spiritually
[פילוסופיית (חב"ד-ליובאוויטש) להושיט יד ולסייע לאחרים הן בגשמיות והן ברוחנית],
ובמקומן כתב: tradition [מסורת (חב"ד-ליובאוויטש)].

-2-

The Rebbe also spoke of the important role of the accompanying women and children in contributing to the mission's success.

Thousands gathered at the El-Al terminal in New York to see the group off, and about nine hours later, thousands more gathered at the airport near Tel Aviv to welcome them to Israel.

Before their departure from New York, the Rebbe gave each one of the group, including the young children, ~~some of whom were only a few weeks old,~~ ^{seforim} ~~personal effects~~ (books) and sums of money to be disbursed for various charities in Israel.

The group was accompanied by Rabbi Mordechai Mentlik, Dean of the Central Lubavitch Yeshiva in Brooklyn. ^P The members of the mission are: Rabbi and Mrs. Levi Bistrisky and son, Rabbi and Mrs. Eli Friedman and son, Rabbi and Mrs. Yitzchok Goldberg, Rabbi and Mrs. Shmuel Griesman, Rabbi and Mrs. Yochanan Gurary and daughter, Rabbi and Mrs. Israel Hendel and son, Rabbi and Mrs. Yosef Rosenfeld and daughter, and Rabbi and Mrs. Yosef Wilschanski and son. The unmarried members of the group are: Aaron ^OChlin, Sholom Duchman, Yehuda Edelkopf, ~~Schaya~~ Goodman, Yosef Gurewitz, Yosef Kramer, Mendel Liberman, Sholom Labkowsky, Nachum Lurie, Avraham Pewzner, Yaakov Reices, Yaakov Rosenschien, Sholom Ber Shur, and Velvl Slavin.

✱ ✱ ✱

1/4/76

בהמשך הידיעה מסופר כי לפני צאתם מניו יורק, נתן הרבי לכל אחד מחברי הקבוצה, כולל הילדים הקטנים, מתנה אישית מיוחדת של ספרים וכסף שיחולק לצדקות שונות בישראל.

הרבי מחק את המלים some of whom were only a few weeks old [חלקם היו בני כמה שבועות בלבד]; ואת המלים sums of (סכומים של (כסף)). לצד המלה books [ספרים באנגלית, שיכולה להתפרש כספרי חול] הוסיף כ"ק אדמו"ר: seforim "ספרים" בלה"ק, בכתוב אנגלי. כמו"כ המלה personal [מתנה אישית] – נוספה בכת"ק.

הגהות כ"ק אדמו"ר על שיחת פורים קטן תשל"ח הגהה ראשונה:

- ז -

יב. נאך אן ענין וואס איז אויך פון די מטרות פון דער התוועדות:

דער דין איז ³²דאך אז שלשים יום לפני החג איז שואלין ודורשין בהלכות החג, וואס דערפון איז אויך פארשטאנדיק, און בנוגע צו יעדער ענין ³⁷זיין ³⁸דארף מען שוין אנהויבן זיך מחזקט זיין אין דערויף שלשים יום לפני"ז.

ובנוגע לעניננו: אזוי ווי "פורים קטן" איז דאך שלשים יום לפני "פורים גדול" (ווי דער אלטער רבי רופט דאס ³⁵אן בסידורו) - איז כאן ³⁶המקום מעורר זיין וועגן די הכנות צו "מבצע פורים", אז דאס זאל זיין מיטן גאנצן שטורעם, ביז אז דאס וועט דערגרייכן "ביום אחד" ³⁹צו אלע אנשים נשים וטף וועלכע געפינען זיך "בכל מדינות המלך", ⁴⁰מלכו של עולם, ⁴¹מלך מלכי המלכים הקב"ה.

וואס כדי אז מ'זאל קענען דורכפירן דעם "מבצע פורים" כדבעי, דארף זיין די הכנה לזה באופן מסודר - ווארום אע"פ אז דאס ברענגט דערנאך צו א שמחה אין אן אופן פון "עד דלא ידע", ⁴²למעלה פון סדר און מדידה והגבלה, אע"פ כ דארף אבער די הכנה לזה זיין באופן מסודר.

און דערפאר איז מען שוין מעורר וועגן דעם ענין פון "מבצע פורים" - און ווי גערעדט בארוכה די פרטים שבזה בשנים שעברו.

"ומיסמך גאולה לגאולה" ⁴³- אז די גאולה פון פורים איז שוין א הכנה, און א הכנה אין אן אופן פון "מיסמך", צו דער גאולה פון פסח - וואס זי איז פארבונדן מיט "מבצע פסח".

יג. בהמשך להמדובר לעיל וועגן דעם ענין פון שליחות - די שליחות פון כאו"א מישראל אויף מאכן א דירה לו ית' בתחוננים, קומט נאך צו אין דערויף/אן ענין מיוחד: ⁴³

אזוי ווי כל עניני החורה זיינען אין אן אופן פון כללות ופרטות, ⁴⁴און ⁴⁵און פארשטאנדיק, אז בכללות-איז כל אחד ואחת מישראל שלוחו של מקום לעשות

- ח -

לו ית' דירה בחתונות, ס' זיינען אבער דא די וואס ביי זיי שטייט דער ענין השליחות בגלוי, ווער, ביז אז דאס קומט ארויס אין דעם ענין השליחות כפשוטו.

ובנוגע לעניננו - וואס דאס איז אויך פון די מטרות פון דער התוועדות

- זיינען דאס די שלוחים וואס האבן זיך (ע"פ השגחה פרטית) מחנב געווען

און זיי פארן אין ירושלים עיה"ק, "עיר שחברה לה יחדיו", אין ירושלים (זאג ארץ) העתיקה, און פון דארטן - אויך אין ירושלים החדשה

[שלא כדעת הטועים אז עס הויבט זיך אן פון ירושלים החדשה און פון

דארטן קומט מען צו ירושלים העתיקה - וואס "קרית חנה דוד" איז ירושלים

העתיקה, וואס זי איז די "עיר הבירה" וואס איז געגעבן געווארן צום "עם

עולם" אין אן אופן פון "נחלת עולם", און דורך ירושלים העתיקה האט מען

אויך ירושלים החדשה, און פאר' וכל הסביבה שלה, אלע גבולות פון

ירושלים,

און אויך אין צפת עיה"ק - כידוע אז אין צפת איז געווען התחלת הגילוי

פון חכמת הסוד, חכמת הקבלה (ווי זי ווערט אויך אנגערופן "חכמת האמת"),

וואס דארטן האט דער אריז"ל מגלה געווען תורתו, און אין אן אופן

אז דאס איז אנגעקומען איר לדורותיו אחריו, דורך תלמידו ר' חיים וויטאל,

און דערנאך דורך "גורי האריז" (62) 49

[וואס דאס איז פארבונדן דערמיט וואס מ'האט זיך משתדל געווען אז

ס'זאל זיין דער ענין פון/ישוב ארץ ישראל בכלל, ובפרט (אין צפת און) אין

ירושלים (העתיקה) און אין חברון און (אין טבריה) - וואס דאס זיינען די ד'

עבודת וועלכע זיינען געווען פארבונדן במיוחד מיט כולל וכו'.

וכאמור אין דערויף זעט מען דעם ענין השליחות בגלוי לעיני כל,

למטה מעשרה טפחים: אז עס האבן זיך מחנב געווען אברכים און נשיים

וילדיהם, און אויך בחורים, "בחורים מעם" 50, און זיי פארן בעזרת ה' בקרוב

הגילוי
החלוצי
הממשי

השליחות
הגלוית
הממשי

י. (ס. חתומה) "השליחות הגלוית הממשי" (השליחות הגלוית הממשי)

- 3 -

ממש אין ירושלים העתיקה, און דורך איר אויך אין ירושלים החדשה (ביז אין און אופן פון "עתידיה ירושלים שתחפשט בכל ארץ ישראל"), ועד"ז אין צפת.

יד. און ס'איז דאך א זיכער~~ע~~ פארן אלס שלוחים פון כל המטובים
והנמצאים כאן, און דורך זיי - אויך בשליחות פון דעם גאנצן קיבוץ פון
בני^א וועלכע געפינען זיך במדינה זו.

און דורך דערווייף וואס זיי פארן אהינצו, איז דאס כאילו ווי יעדערער פארט אליין אהינצו, און איז זיך מתיישב דארט, און איז מעורר ומחזק די אידן וואס געפינען זיך אין א"ק א שטאלן מרבה זיין ולהגדיל ולהאדיר דעם ענין פון הפצת התורה, סיי בגליל דתורה און סיי פנימיות התורה,

כולל אויך דעם ענין פון "חורה" מלשון "הוראה" ⁵² - ער ענין החינוך (ווי גערעדט אין דעם מאמר), און דערפון זאל ארויסקומען דער "המעשה הא העיקר" ⁵³ וויבאלד אז "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" ⁵⁴ - דער ענין פון מעשה בפועל.

וואס די פעולה בזה דארף זיין-אנהויבנדיק פון דעם ביסוס וחיזוק פון די מוסדות תורה און מוסדות חינוך הקיימים כבר, און אויך מייסד זיין (בכל מקום וואו מ'דארף האבן) מוסדות תורה וחינוך חדשים,

צוזאמען מיט א מקוה טהרה - וואס דאס איז פארבונדן מיט דעם ענין פון
 "זורקחי עליכם מים טהורים וטהרתם", און "אשריכם ישראל לפני מי אתם
 מטהרין ומי מטהר אתכם".

און אויך פארגרעסערן (נאכמער) דעם ענין פון הפצת "תומת האמת", צוזאמען מיט פירוש וביאור ווי דאס ווערט ארויסגעגעבן דורך רבותינו נשיאנו אין תורת החסידות, אנהויבנדיק פון חורת הבעש"ט והמגיד, און דערנאך אין חורת החסידות חב"ד פון דעם אלטן רבי'ן און ממלאי מקומו, ביז צו כ"ק מו"ח אדמו"ר זשיא דורנו.

- ४३ -

צ'לפחד האבק געמאנט "חנה לנו אחוזה" אין א"י, ביז וואנעט אז "ויקרב משה
 אה משפטן לפני ה'", מיטן גאנצן שטורעם וואס בנות צ'לפחד האבק אויפגעטאן
 - וואס דורך אים איז נתגלה געווארן די חביבות וואס נשי ובנות ישראל האבן
 געוואלט זיין.

וער'ז איז פארשאַנדק בװגע צו נשי ובנות ישראל בכל הדורות, ועאכו"כ
בימינו אלו - כמבואר בכ"מ אז דרא דעקבחה דמשיחא איז בװגמא צום דור פון
משה רבינו (צי מ'פארשטייט דאס יע צי מ'פארשטייט דאס ניש - אבער אזוי
אזוי איז דער ענין).

[כ"מ מו"ח אדמו"ר] האט דערציילט פון ר' הירשל טשערניגעווער (ער איז געווען א גרויסער חסיד און א גרויסער למדן, און א רב אין טשערניגאוו, אבער ביי חסידים האט מען אים גערופן ר' הירשל טשערניגעווער, דער רב פון טשערניגאוו), אז ער פלעגט זיך קאכן אין חסידות, און דערנאך פלעגט ער מסכים זיין און א געשריי-טאן, צי מ'פארשטייט דאס יע צי מ'פארשטייט דאס נישט, אבער אזוי אזוי איז דער ענין.]

יז. ויה"ר אז די אלע פרטים פון דער שליחות זאלן זיין א התחלה און א הכנה והקדמה קרובה, אז בקרוב ממש וועלן אלע אידן ארויסגיין פון גלות, ⁷⁰ "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותנו".

אנהויבנדיק פון די וועלכע האבן ממנה געווען די שלוחים אויף טאן בשליחות אין די אלע ענינים, וואס דאס זיינען כל המסובים כאן, און על ידם - כל בני בכל מקום שהם וואס ווילן זיך מצטרף זיין דערצו,

ביז וואנעט אז קיין איין און איינציקער איד וועט ניט בלייבן איין גלות,⁷¹ ווארום ס'וועט זיין "ואתם תלוטו לאחד אחד בנ"י", אז דער אויבערשטער וועט נעמען יעדער אידן און אלע אידן פארן האנט און וועט זיי ארויסנעמען פון דעם גלות,

און בקרוב ממש וועט מען גיין מיט א טאנץ צו מקבל זיין פני משיח צדקנו.

[illegible]

- יב -

[נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו: קונטרס אהבת ישראל, קונטרס פורים
תרפ"ז, מאמר ד"ה ואלה המשפטים, ^{אשחת} יום ז"ך שבת תשל"ז ~~להשלוחים העולים~~
~~לפניהם~~. וְשֶׁר שֶׁל עֶשֶׂר דָּאָר, וְשֶׁר שֶׁל דָּאָר, שֶׁר שֶׁל מֵאָה לִירוֹת וְשֶׁה שְׁטוֹת שֶׁל
עֶשֶׂר לִירוֹת.
אח"כ נתן לכאו"א מהשלוחות תחינה: סידור, תניא, קונטרס אהבת ישראל,
שיחת ז"ר שבת הנ"ל, ^{כ"ל} מכתב לה' ~~למנוחיו~~ דנשי חב"ד ש.ז. ושטרות ^{לפניהם} כנ"ל.
ועוד שני שטרות של ~~דאָר~~ עבור הוריהם שיחיו.
~~מנו"כ נתן עבור~~ כאו"א מילדי השלוחים שיחיו: סידור, ^{אשחת} יום ז"ך שבת הנ"ל.

* * *
יח. כאן המקום אויך אפגעבן א דאנק ^ל די עלטערן פון די שלוחים און
שלוחות, וואס זיי האבן זיי אויפגעהאדעוועט אין אזא אופן אז זיי זאלן
~~אנעמען~~ אויף זיך די שליחות - וואס יעדער זאך איז טאקע בהשגח"פ, מ'דארף
אבער אויך האבן פעולת התחתונים, ובפרט דער ענין החינוך פון דעם פאטער
און דער מוטער; און אויך דערפאר וואס זיי האבן געגעבן דעם רשיון בשמחה
ובטוב לבב אז זיי זאלן פארן אין דער שליחות, אע"פ אז ס'איז דא אין
דעם ~~האבן~~ שאלות ~~אין~~ ^{אין} כאן המקום לדבר ע"ז,
והעיקר - וויבאלד אז ^{די} זיינען אינגאנצן בטל ואיך שום מקום כלל
וכלל, איז א זיכערע זאך אז דאס וועט נאך ^{אין} מוסיף זיין אין ברכת ה', אז
יעדערער פון זיי (די עלטערן), און אלע צוזאמען בתוככי כלל ישראל, וועלן
האבן בשורות טובות און א סאך נחת פון די שלוחים און די שלוחות, און
מ'וועט אויפנעמען דעם נחת בשמחה ובטוב לבב.

אך כדי צו פארבינדן דאס מיט א פעולה בגשמיות למטה מעשרה טפחים -
וועט מען געבן צו די שלוחים ~~(והפאדל אז)~~ די שלוחות האבן שוין באקומען),
סיי די אברכים און סיי די בחורים, שני שקלים פאר יעדערן פון די עלטערן
אז זיי זאלן דאס אפגעבן לצדקה, ^(צוזאמען-מיטן ישר כח) ^(הויז'א)

- יג -

און ממשיך זיין ברכה ה' בכל המצטרך להם, ובעיקר - אין דער נקודה הפנימית, אז זיי זאלן האבן א סאך נחת פון די שלוחים.

[נתן לכאולא מהשלוחים שיחיו שני שורות של ~~האבן~~ עבור הוריהם שיחיו - לצדקה.]

* * *

יט. אזוי ווי מ'דארף דאך אונדז מזה זיין אה כל המסובים כאן אין און ענין פון [ציון במשפט תפדה] - דער ענין פון תורה, לאון [ושבי בצדקה] (ווי ס'איז אויך געווען בפעמים הקודמות) -

וועלן מסמא ארויפגיין די טאנקיסטן, און פאנאנדערטיילן זיי שטח מ'אין לכל המסובים, סיי אנשים און סיי נשים (צו די וואס האבן נאך ניס באקומען אלס שלוחים אדער שלוחות) - און וויבאלד אז בשנה זו איז פורים קטן חל ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב, טוב לשמים וטוב לבריות, וועט מען געבן יעדערן פון די מסובים שני שקלים.

ויה"ר אז דאס זאל זיין די הכנה קרובה ממש, אז בקרוב ממש וועט מען זעהן בפועל דעם ענין פון "ונפלינו אני ועמך מכל האדם אשר על פני האדמה", ווי ס'שטייט בפרשה שבוע זה, - אז ס'וועט זיין "והיו מלכים אומנים ושרותיהם מניקותיך", וואס דער ענין (אז א "מלך" און א "שר" זאלן זיך פארנעמען מיט א פשוט מישראל) נעמט זיך מצד דעם ענין פון "ונפלינו אני ועמך גו'",

זאל דאס זיין למטה מעשרה טפחים, און בדרכי נועם ודרכי שלום, ובקרוב ממש - נאך אין זמן הגלות,

און דערפון וועט מען גלייך קומען צו דעם ענין פון "מיד הן נגאליך", ובשמחה וטוב לבב.

* * *

- יד -

כ. כמדובר כמ"פ אז המעשה הוא העיקר - אנהויבנדיק פון די שלוחים און שלוחות, אז זיי זאלן דורכפירן שליחותם בהצלחה רבה ומופלגה (מיטן נתינת כח פון כל המסובים כאן),

סיי בנוגע צו לימוד התורה, און סיי בנוגע צו קיום המצוות, סיי בנוגע צו ישוב הארץ בפנימיות, און סיי בנוגע צו ישוב הארץ בפעולה, ¹³ ~~אז מאל מחזק זיין און מעודד זיין את לבב כל אחד ואחת וואס געפינט זיך אין אה"ק, "ארץ אשר גו" תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", אז זאלן וויסן אז "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל"~~ ^{17/39} ⁸⁰

און ס'וועט זיין דער ענין פון שלימות הארץ, אז גאנץ ארץ ישראל לגבולותי' וועט זיין "נחלת עולם" צום "עם עולם", צוזאמען מיט שלימות העם און שלימות התורה - וואס די אלע דריי (שלימות הארץ, שלימות העם און שלימות התורה) נעמען זיך פון דער שלימות האמיתי, וואס דאס איז די שלימות פון עצמות ומהות,

וואס "עיקר שכינה בתחתונים היתה" ⁸¹ דוקא, און דורך יעדער פעולה, במחשבה אדער בדיבור אדער במעשה, וואס א איד טוט ווי דער אויבערשטער וויל, וואס דאס איז דער ענין פון קיום המצוות כפשוטו, ביז צו "כל מעשיך לשם שמים" און "בכל דרכיך דעהו" - מאכט ער א ~~א~~ דירה לו ית' בתחתונים, און דורך דערויף ברענגט ער "תשועה והצלה", כפס"ד הרמב"ם, ⁸² צוזאמען מיט כל עניני ברכות, ביז צו א ברכה כפשוטה בחיצוניות העולם, אין בני חיי ומזוני, ובכולם - רויחי, נאך אין די לעצטע טעג פון גלות, ביז צום מרחב האמיתי וואס וועט זיין בביאת משיח צדקנו.

כא. און דאס וועט מוסיף זיין כח ועוז, אז מ'וועט זעהן בעיני בשר ווי דער "רגשו גוים ולאומים יהגו" איז "ריק", ⁸³ און ~~א~~ "יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו", ⁸⁴

- 15 -

און בדרכי נועם ודרכי שלום וועט מען איינעמען גאנץ ארץ ישראל
לגבולותי", און דער ישוב וועט זיין מיט אן אויף מוסדות תורה און מוסדות
תפלה, אז ס'וועט זיין דער "הקול קול יעקב"¹⁵ און די בחי כנסיות ובחי
מדרשות,¹⁶ צוזאמען ובהקדמת מקוה טהרה, כמדובר כמ"¹⁷.

וכמדובר כמ"פ אז בשעת א איד שטעלט זיך אוועק בחוק המתאים, איז פאר ¹⁹אמת" ווערט מען נחפעל, און די באנצע מציאות פון דעם מעלים ומסחיר ווערט אינגאנצן בטל, און נאכמער: ער ווערט גער א מסייע דערצו אז ארץ ישראל לגבולותי" זאל ווערן ²⁰נחלת עולם" - איך דעם העלם והסתר פון וועלט גופא - צום "עם עולם", וואס דאס איז כל אחד ואחד מישראל, ווארום "ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ", כולל- "ארץ" כפשוטה, ארץ הקודש, וויבאלד ²¹אז זיי זיינען "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר".

און פ'וועט זעהן ווי ס'ווערן בשל די אלע מבבלים וואס טענה'ן אז
 ס'איז נאך נישט געקומען דער זמן אויף צוריקצוקערן, איז ס'דארפן זיך שיינן באנוץ
 מחד, און "אל תתגרה בגוי (בדול חָשֵׁן)", מיט אלע טענות דורך וועלכע מ'וויל
 מבבל זיין און מונע זיין אידן פון האלטן ארץ ישראל לגבולותי כפי"ד
 השו"ע⁹⁶, מתוך מנוחה ושמהה ושוב לבב.

וּכְמִדּוּבֵר כַּמ"פ אֶז בִּשְׁעַת מ'הָאֵלֶּם דִּי כְּלִי נִשְׁקָ כְּדַבְעֵי, וּוְעַט מַעַן יוֹצֵא זֵיין

דערמיט אליין וואס מ'וועט דאס האלטן, און דאס וועט פועל'ן דעם "הפול
עליהם אימחה ופחד" וויבאלד אז דאס איז "בגדול ^{q1}זרוע", ניט "כחי ועוצם
ידי", נאר דערפאר וואס מ'גייט בשליחותו של הקב"ה, וועט זיין דער ^{q1}ידימו כאבן".

נכב. ויה"ר אז פון דער סדרה פון "כי תשא" (וואס מ'ליינט בחורה בשבוע
(והגדת) וואס דארטן שטייט "ונפלינו אני ועמך מכל האדם אשר על פני האדמה",
93 ואון דארטן רעדט זיך וועגן די "גמדה" וואס "אינען חוזרות ריקס", און
95 און וועגן די לוחות האחרונות, וואס אין עבודת האדם איז דאס דער ענין
96 "לאהבא צדיקיא בחיובתא" -
97

- טז -

וועט מען ⁹⁷קומען צו די סדרה שלאחרי' - אז ס'וועט זיין דער
 "ויקהל משה ⁹⁸וועט זיין "הקיצו ורגנו שוכני עפר" ומשה ואהרן
 עמהם) ⁹⁹אח כל עדת בני" ¹⁰⁰, אז ער וועט מקהיל זיין קהילות גדולות,
 און בקרוב ממש וועט מען זוכה זיין צו זעהן דעם ביהמ"ק השלישי,
 וואס דעמולט וועט מען אויך זעהן דעם משכן שעשה משה - ווארום מעשה ידי
 משה זיינען נצחיים און ידי עכו"ם האבן אין דערויף ניט שולט געווען, און ¹⁰²
 בשעת אז ס'וועט געבויט ווערן דער ביהמ"ק השלישי, וועט אויך נחגלה ווערן
 דער משכן שעשה משה - וואס וועגן דערויף רעדט זיך אין פרשת "ויקהל" און
 אין פרשת "פקודי",

און ס'וועט זיין דער ענין פון "אלה פקודי המשכן גו" אשר פקד על פי
 משה, ¹⁰³און מ'וועט זוכה זיין צו דעם ענין פון "ויקרא אל משה", און דורך ¹⁰⁴
 אים וועט זיין דער ¹⁰⁵תצוה את בני" ¹⁰⁶, אז דאס וועט אנקומען לכל אחד
 ואחת מישראל,

ביז אז ס'וועט זיין "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", ווי ¹⁰⁷
 דער רמב"ם איז מסיים בסוף הל' מלכים וסוף ספרו "יד החזקה" -
 כן תהי' לנו, בעגלא דידן, ובקרוב ממש.

* * *

אח"כ אמר: די וואס דארפן מאכן א ברכה אחרונה וועלן מסתמא מאכן א ברכה
 אחרונה.

נחן היין והמזונות עבד החתונה שהיה הגב"ה יצחק אהרן.

נחן בקבוק משקה להשלוחים שיחיו הנסעים לירושלים העתיקה, ואמר:
 מ'זאל דאס ¹⁰⁸מזמור ¹⁰⁹ביום כוהל המערבי, און דערנאך-בכל ירושלים כולה.
 וכן נחן בקבוק משקה להשלוחים שיחיו הנוסעים לצפת.
 טרם צאחו התחיל לנגן כי בשמחה הצאון.

*

*

*

והם מען אצטער געבן יעדערן פון זיי ספרים פון רבותינו נשיאנו (וספרים) וואס זיינען במאד די נאמרים וזרות פון רבותינו נשיאנו — דער ענין פון תורה.

און איר געלט, ס'איז דעם ענין פון רש"י בצדקה" — געבן לצדקה לסני נסיעה דא, און דערנאך געבן לצדקה און אה"ק, אנהייבנדיג פון תורת הצדקה וואו למדו תורה ביום תמיד מערב (אין ירושלים העתיקה), ווערט נערנאך — כל אלו ואותו חומאם לשלוחות;

און איר איה תחלת ההוצאה וואס זיי וועלן האבן און אה"ק — וויבאלד אן מדרשה האבן ס'י דעם ענין פון "קמח" און ס'י דעם ענין פון "תורה".

[און אין אן אופן אז דער "קמח" און די תורה זאלן זיין פארבונדן זיך, וואס דעמאלט איז דער "קמח" וועכער, ווארעם ארעם און בעיקר בשר זעט א גוט איר און דאס איז, "קמח" כשטעט, איז אבער האלית'ה תענין און דאס איז אן אה"ק, און תורה, ביינעט זי תורה און תחלת תורה".

ווערט דערציילט תורה און פארבונדן פשוט למקרה, וואס זי איז תחלת ורענין של הכה"ק, ווערט זי נמשך דא למשה, מכיון עס זאל זיין קמח וכו' — ביז אן דאס ווערט אנגענומען איז חצינות ערוה'ה הנמשך, ביז אן דאס דעמאלטס און איז במסל'ה וזמירות פון ערוה'ה הנמשך, כמבואר בכ"מ.

ס. ומוכן אז דאס דערנאך זיך וועגן כל אחד ואחת פון די שוועים, ס'י אנשים און ין נשים,

בדונגס ווי ב"י מית, און דאס איז געווען ס'י צו אנשים און ס'י צו נשים, ווארבער, פירעק איז געווען, כה תאמר לכת' יעקב — אלו הנשים, און ערשט דערנאך, תתנדן לבני ישראל — אלו הנשים.

ווערט גענומען פאר איר בונג צו כעס הארץ מכס האשמה, אן בנות גלגלה האבן געשטען תהה לבן אחיה"ם אין א"י, ביז וואנעט אן גיירב משה און משפט'ה לבני ח"י, מיטן גאנצן שווערע וואס בנות צלפחד האבן אויפ' געשטן — וואס דורך דעם איז נתגלה געווארן די חכמות וואס כל נשי ובנות ישראל האבן, צו ארץ ישראל."

ווערט איז פארשטאנדיג בונג צו נשי ובנות ישראל בכל הדורות, עאכטיג ביטני אל — כמבואר בכ"מ, אן דאס דעקלחת דמשיח'ה און דונגמא צום זיך פון משה רבינו (א) מאפארשטיגט דאס — עס מ'מארשטעט דאס עס — אבער "א"י, אז דער ענין,

י. ויהי' אז די אלע פרטים פון דער שלוחות זאלן זיין א תחלת און א הכנה הקדמה צורכ, אן כקריב פשוט וועלן אלע ארץ ישראל פון גלות, בעניניו ובניניו בבנינו ובבנותי."

אנהייבנדיג פון די וועלכע האבן משה געווען די שוועים ארץ טאן בשליחותם איז די אלע ענינים, וואס דאס זיינען כל המסובים כאן, און על דים — כל בניי בכל מקום שהם וואס וועלן זיך מצטרף זיין דערנאך,

ביז וואנעט אן קיין איין און איינציקער איר וועט גוט בלייבן אין גלות, ווארעם מ'וועט זיין, ראשם חלוקט'ה לאחד אחד בבניי, אן דער אייבערשטער וועט נעמען דערקער איר און אלע אירן פארן אה"ק — און וועט זיך ארייננעמען פון דעם גלות.

און כקריב משה וועט מען גיין מיט א טאג צו ממלך זיין מיט משיח צדקנו.

קריה תהה דוד"י אן ירושלים העתיקה, וואס זי איז די עיר הכה"ק, וואס איז געגעבן געווארן צום עם, עקלם אין אן אופן פון גלות עולם, און דורך ירושלים העתיקה האט מען איר ירושלים וחושבה און פוור'ה וכל הסביבה שלה, אלעס וואס איז די גבולות פון ירושלים.

און איר און צפת עיר-ה — כידוע אז איז צפת"י איז געווען תחלת הגלילה פון חכמת הסוד, חכמת המלה ווי זי ווערט איר אנגערופן, חכמת האמת"י, ווארט האט דער אריזל מלה געווען תורה, און איז אן אה"ק אן דאס איז אנגענומען לדורות אחרי"ה, דורך המדרש"ה חיים ויטאל, דורך גורי האריוויל, בכל,

[וואס דאס איז פארבונדן דערמיט וואס מ'האט די משולל געווען און אן שוואל זיין דער ענין פון חיות ועוד ישוב ארץ ישראל בכלל, ובמס' און ירושלים (העתיקה) און אן חכרון און איז צפת און אן סכ"ה — וואס דאס זיינען די ד. אה"ק, וועלכע זיינען געווען מאכונדן במחוד מיט כוללים וכו'.

ובאמר — איז דערצו ענין מען דעם ענין דערצו בלייבן לענין כל, למשה עקדשה ספודים, עס האבן זיך תלמוד געווען אברכים און נשואים וירידה, איר בחורים (ובולים — בחורים מע"ה), און זי פארן בערות ה' כקריב ממש און ירושלים העתיקה, און דורך איר און ירושלים החדשה (כיון אז אן אופן פון, עתידה ירושלים שתחשט בכל ארץ ישראל"י, ועד'ה אן צפת.

י. און דאס דאך וועט זי פארן אלס שלוחים פון כל המסובים והנמצאים כאן, און דורך זי — איר בשליחות פון דעם גאנצן קריב פון בני וועלכע געפערן זיך במדינת זי.

אן דורך דערצו וואס זי פארן אה"ק, אן דאס אליין ווי יעדערער (אשרם אליו האנען, און איז אן אה"ק מתחילת דאס, און איז געווען תחלה זי איז וואס געפערן זי שוין אין ארץ אן זי זאל נאר מירב פארן וו' להגדיל והאדיר דעם ענין פון הגעת התורה, ס'י גלה דתורה און ס'י מנפית התורה,

כלל איר דעם ענין פון תורה מלשון הוראה"ם — דעם ענין היתור (ווי געזעט אין דעם מאמר), און כאטש אן דערפון זאל ארויסגענומען דער אקעשה וואו העכר"י — וויבאלד אן גדול המלמד שכתב'ה ליד מעשה"י — דער ענין פון מעשה בפועל.

וואס די מעלה כזה דאך זיין אן אנהייבנדיג פון דעם ענין היתור פון די מוסדות תורה און מוסדות חינוך העתיקים כבר, און איר מיינט זיין (כלל) מיטם וואו מ'האט האבן מוסדות תורה וחינוך העתיקים.

צוואנעט מיט א מקום תורה — וואס דאס איז פארבונדן מיט דעם ענין פון וורקתי עליכם מים טהורים וטהרה"ם, און אשירכים"י ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי' מטהר אתכם"י.

און איר אה"ק אה"ק אה"ק (אכמער) דעם ענין פון הפעת, חכמת האמת, צי ואנען מיט מירושלם ובאורה ווי דאס ווערט ארויסגעגעבן דורך רבותינו נשיאנו אין חורת ההסודות אנהייבנדיג דעם פון חורת הענינים והמנהג, אן דערנאך אן חורת ההסודות הכה"ק, ביז דעם אלטן רבי'ן און מלאי מקום, פון צו כח מירב אדמור נשיא וורט.

ס. ווי מ'וועט דאס פארבונדן מיט אן ענין של מעשה בפועל (ווי ס'איז איר געווען בעפעס הקדמות"י) —

"עלי ועל צוארה"

"תורה"

"קמח"

"א"י, אז דער ענין"

"א"י, אז דער ענין"

"א"י, אז דער ענין"

"א"י, אז דער ענין"

"א"י, אז דער ענין"

"א"י, אז דער ענין"

לזכות
שלוחי כ"ק אדמו"ר לארץ הקודש
- אנשים נשים וטף -
שליט"א

להצלחה רבה בעבודת השליחות
לתקן עולם במלכות שד-י

שכל ברכות כ"ק אדמו"ר יקויימו בהם
במילואן ברוב טוב גשמי ורוחני

ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דאָ למטה,
והוא יגאלנו

